

Pyreneittenmastiffi



ITSENÄINEN – ITSEPÄINEN - VARTIOIVA

Suomessa pyreneittenmastiffia käytetään hyvin vähän niiden alkuperäiseen käyttötarkoitukseen eli karjan suojelukoirona. Pyreneittenmastiffia käytetään jonkin verran vartiokoirana, mutta pääasiassa se on seurakoira, joka hoitaa myös vahdin virkaa, toiset innokkaammin kuin toiset. Jos haluaa harrastuskoiraa (toko, agility yms.) ei pyreneittenmastiffi välttämättä sovellu sellaiseen itsenäisen luonteensa ja vähäisen miellyttämishalun takia. Toisaalta pyreneittenmastiffien kanssa voidaan harrastaakin esimerkiksi: jäljestystä, tokoa, agilityä, sienestystä, vaellusta, näyttelyitä, lenkkeilyä, kaverikoira-toimintaa, jälkiä ja vetoa koiran omasta innostuksesta riippuen. Toisilla pyreneittenmastiffeilla riittää intoa touhuta kaikenlaista ja varsinkin jos motivaatio on



kohdallaan (herkut). Toisilla taas ei välttämättä ole pienintäkään mielenkiintoa alentua moisiin vouhotuksiin, vaikka nenän edessä heiluttelisi sisäfilettä.

Yksinkertaisesti pyreneittenmastiffit ovat kaikki hyvin yksilöllisiä.

Ihanteellisen pyreneittenmastiffin on oltava sosiaalinen, rohkea ja varma itsestään. Se pystyy työskentelemään itsenäisesti ja oma-aloitteisesti ja siksi se pitää kasvattaa johdonmukaisesti.

Koiraa tulee aina kohdella oikeudenmukaisesti. Turha komentelu tai käskyttäminen ei saa pyreneittenmastiffia tottelemaan.

Sille tulee antaa mahdollisuuksia itse löytää oikea toimintatapa: millaista käytöstä toivotaan. Kun oikeasta käytöksestä seuraa koiran kannalta jotain toivottavaa, oikea käytös vahvistuu ja koira tottelee mielellään. Pyreneittenmastiffit ovat luonteeltaan pehmeitä eli huonot kokemukset säilyvät niiden muistissa pitkään. Pehmeys näkyy myös tapojen oppimisessa ja koulutuksessa. Pakotteilla ja väkivaltaisesti koulutettu koira menettää helposti luottamuksensa omistajaansa ja saattaa jopa tuntea tarvetta puolustautumiseen.

VAHTIMINEN

Taipumus kotialueen ja perheen/lauman vartiointiin on synnynnäistä, sitä ei tarvitse eikä ole syytä erikseen vahvistaa. Vartioiva koira tarkkailee ympäristöään ilmoittaa haukkumalla ympärillään tapahtuvista, tavallisuudesta poikkeavista asioista, kuten naapurustossa liikkuvista ihmisistä. Tämä voi aiheuttaa ongelmia naapureiden kesken, koska koiran haukunta saattaa häiritä muita. Vartiointikäyttäytymisenä pyreneittenmastiffi luottaa ensimmäisenä ääneensä. Omalla pihalla saatetaan pitää kovaa meteliä. Haukku muuttuu todella paljon vaaran uhatessa tavalliseen haukkuun verrattuna. Pyreneittenmastiffin ei kuulu ilman näitä eleitä ottaa kenestäkään kiinni, vaan uhka yritetään karkottaa muuten. Rodunomaisen luonteen omaava pyreneittenmastiffi luottaa kokonsa ja eleittensä voimaan. Tietenkään vieraan ihmisen ei kannata mennä alueelle, jota pyreneittenmastiffi vartioi, ilman että omistajat ovat paikalla. Kuitenkin mitä tutumpi kohde koiralle on, sitä vähemmän sillä on tarvetta puolustamiseen.

Pyreneittenmastiffi ei saa koskaan olla pelokas eikä aggressiivinen. Sen tulee aina isäntäväkensä läsnä ollessa olla itsevarma ja ystävällinen vieraassakin ympäristössä. Koira on ns. lomalla, kun se on pois omalta alueeltaan, jota se vahtii. Se voi laumanvartioille ominaiseen tyyliin olla varautunut vieraita kohtaan (ei tule heti häntä heiluen tervehtimään vierasta, vaan tutustuu ja haistelee vieraan pikkuhiljaa rauhassa omaan tahtiinsa tai ei mene vieraan luo ollenkaan).

Mikäli halutaan pyreneittenmastiffin suojelevan karjaa, niin sen tulee jo pentuvaiheessa antaa leimautua karjalaumaan jotta sen luontaiset taipumukset kehittyvät.

MILLAISEEN YMPÄRISTÖÖN

Pyreneittenmastiffi soveltuu parhaiten maaseudulle tai todella isolle omakotitalotontille haja-asutusalueella, jossa ei ole naapureita lähellä. Pyreneittenmastiffi ei nimittäin ole mikään hiljainen koira. Se ilmoittaa kumealla haukullaan jos ympäristössä liikkuu jotain ylimääräistä (villieläimet, vieraat ihmiset). Tämä ei välttämättä miellytä naapurustoa.

Pyreneittenmastiffia harkittaessa on muistettava sen alkuperäinen käyttötarkoitus ja koiran itsenäinen luonne. Esimerkiksi toimettomuudesta aiheutuva turhautuminen voi saada koiran stressaantumaan, jolloin se käyttäytyy suurelleisemmin kuin se muuten tekisi tai reagoi hyvin pieniin ärsykkeisiin (haukkuu jokaista pienintäkin ääntä tai liikettä). Kun koira on ympäristössä, johon se sopii ominaisuuksiltaan ja jossa sillä on mahdollisuus rodulle ominaiseen käyttäytymiseen, se voi hyvin.

Eroahdistus on hyvin harvinaista pyreneittenmastiffille. Yksilöt, jotka ovat tottuneet elämään laumassa, voivat intoutua ulvomaan jäätyään yksin muun lauman lähdeyttä.

TOISET KOIRAT JA ELÄIMET

Pyreneittenmastiffit suhtautuvat oman laumansa koiriin yleensä ystävällisesti sukupuoleen riippumatta, varsinkin saman rodun edustajiin. Tämä juontaa rodun historiaan, jolloin useat koirat vartioivat yhdessä. Vieraisiin koiriin suhtautuminen vaihtelee. Rotumääritelmän mukaan koiran tulee suhtautua välinpitämättömästi vieraita koiria kohtaan. Pentuna pyreneittenmastiffi oppii äkkiä, ketkä kuuluvat perheeseen: kissat, koirat jne. eläimet ja tulee niiden kanssa erittäin hyvin toimeen. Esim. vieraat kissat ajetaan kyllä alueelta, mutta omat ovat kavereita. Ns. metsästyskäyttäytymistäkin rodulla saattaa esiintyä siinä määrin että se voi lähteä esimerkiksi peuran tai kauriin perään ja ajaa ne pois alueeltaan.

